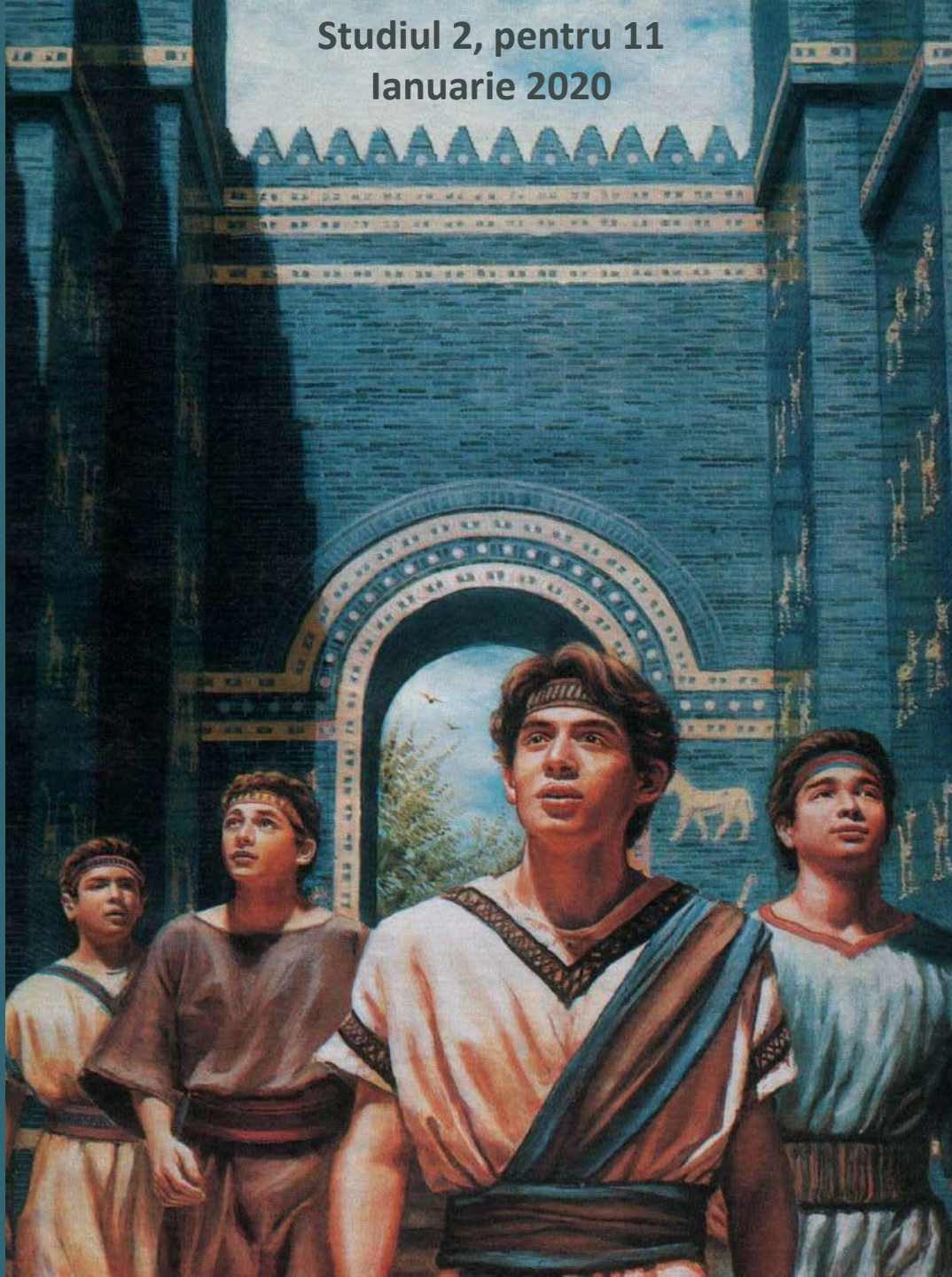
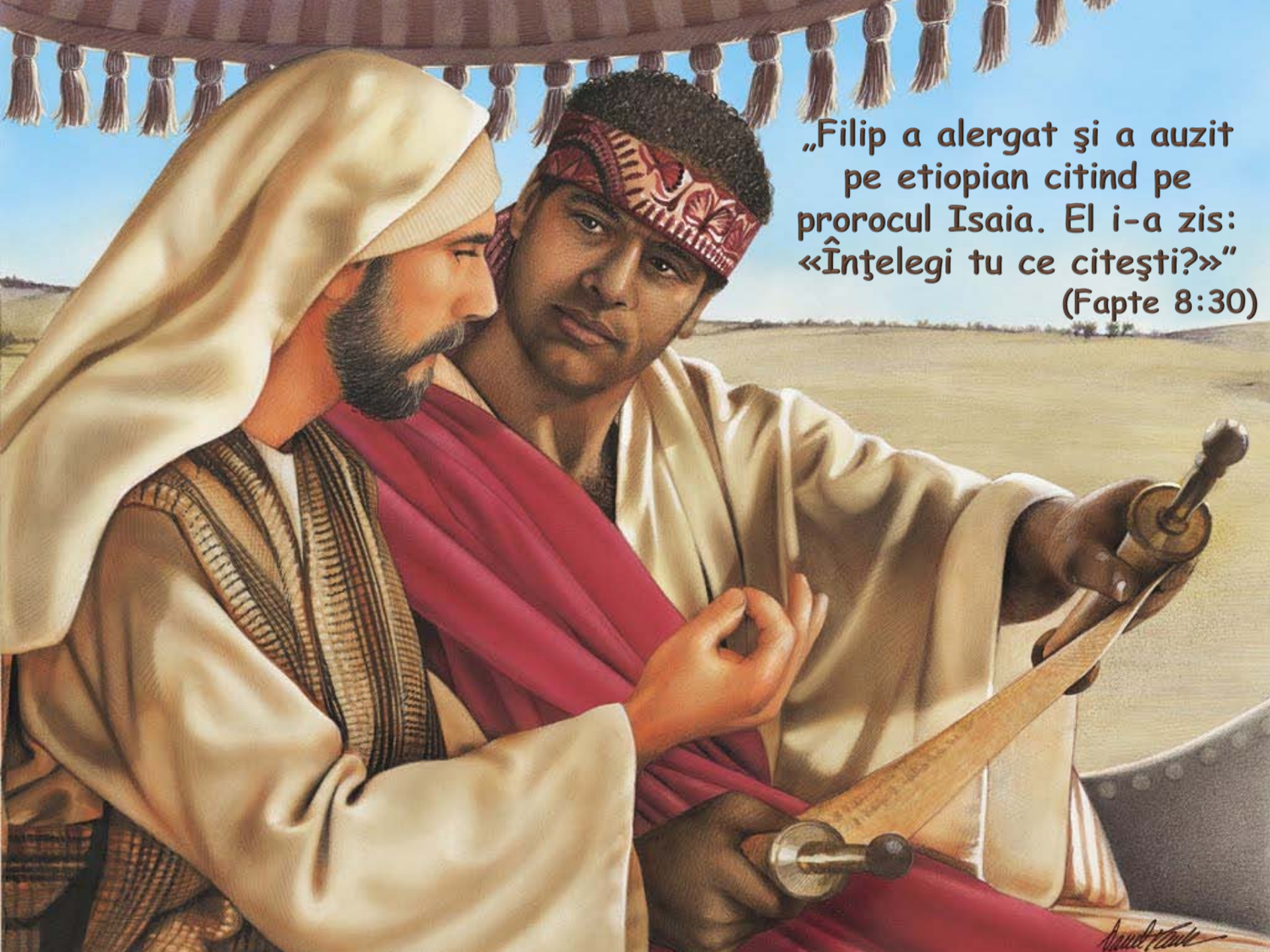


De la a r e i a i m

Studiul 2, pentru 11
Ianuarie 2020



La B a b i i n



„Filip a alergat și a auzit
pe etiopian citind pe
prorocul Isaia. El i-a zis:
«Înțelegi tu ce citești?»”
(Fapte 8:30)



Nebucadnețar a intrat de trei ori în Ierusalim să-l supună.

Ultima dată a intrat în 586 î.Hr., când Ierusalimul a fost distrus, iar poporul lui Israel a fost deportat în Babilon.

A doua oară a fost în 597 î.Hr., când Împăratul a luat atunci meșteșugarii și fierarii și alți oameni importanți (inclusiv pe Ezechiel).



Prima dată a fost în 605. î.Hr. Când prinții poporului au fost duși în Babilon. Ideea era să-i babilonizeze pe acei prinți iudei și să-i facă loiali Babilonului. Daniel, Hanania, Mișael și Azaria erau parte din acel grup.



➡ Dumnezeu e în control. Daniel 1:1-2, 21

➡ Instrucția:

✓ Păgânizarea. Daniel 1:3-7

✓ Dieta. Daniel 1:8-16

➡ Rezultatele:

✓ Perfect. Daniel 1:4, 17

✓ Superior. Daniel 1:18-20

DUMNEZEU E ÎN CONTROL



„Domnul a dat în mâinile lui pe Ioiachim, împăratul lui Iuda, și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.” (Daniel 1:2)

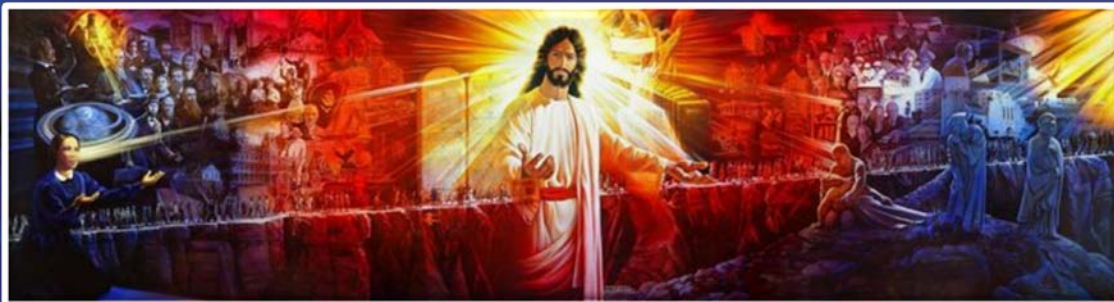
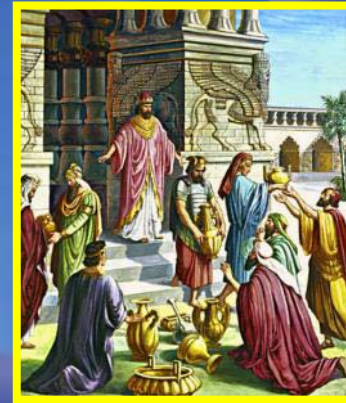
Ar putea fi spus că adevăratul Dumnezeu a fost învins și exilat și nu Și-a putut apăra propriul popor.

Cu toate acestea, expresia „Domnul a dat...” schimbă totul.



Dumnezeu a folosit Babilonul pentru a pedepsi impietatea poporului Său (Habacuc 1:5-11).

El este în controlul istoriei. El a limitat pedeapsa la 70 de ani. El l-a folosit pe Cir pentru a-și elibera poporul (Ezra 1:1).



Noi putem fi siguri că Dumnezeu este în controlul istoriei mereu. El își va proteja poporul până la sfârșit, până la a doua Sa venire.

PĂGÂNIZAREA

„Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Belșațar; lui Hanania, Șadrac; lui Mișael, Meșac și lui Azaria, Abed-Nego.”

(Daniel 1:7)

Nebucadnețar a voit să-i convertească pe prinții evrei în babilonieni loiali. A încercat să le schimbe mentalitatea și modul de închinare.



Le-a schimbat reședința din umilul Ierusalim în somptuosul Babilon.



Le-a schimbat numele ca să le asemene identitățile cu zeii babilonieni.



Le-a schimbat educația ca să-l învețe despre cultura și religia babiloniană.



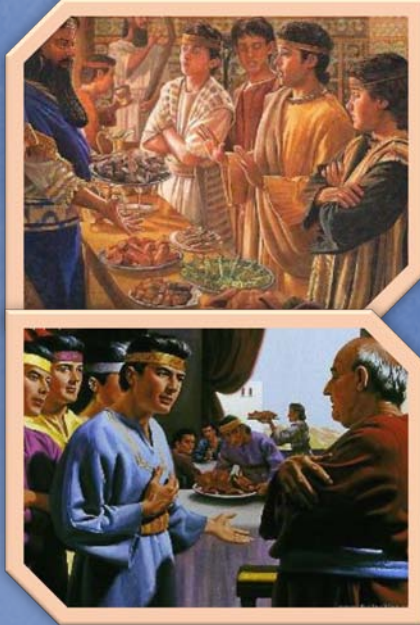
Le-a schimbat dieta pentru a-l determina să slujească zeilor babilonieni.



Dacă ei acceptau toate aceste schimbări, ar fi devenit slujitori publici regali. Își vor fi schimbat ei principiile pentru un stil de viață ușor și confortabil?

Aparent, tinerii evrei nu puteau face nimic pentru a se opune schimbărilor.

Cu toate acestea, Daniel nu a fost dornic să cedeze lucrurilor ce mergeau împotriva credinței lui.



DIETA

**„Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.”
(Daniel 1:8)**



Dieta regelui includea cărnuri care erau interzise de Dumnezeu (Leviticul 11).



Acele bucate erau sacrificate zeilor babilonieni. Mâncatul lor făcea parte din închinarea înaintea lor (Fapte 15:28-29).

Daniel a sugerat o dietă care să evite ambele aspecte. Apoi a cerut să bea ceva ce să-i permită să gândească limpede.

Mai presus de toate, s-a încrezut în Dumnezeu. S-a încrezut în Dumnezeu că El va lucra într-un mod miraculos într-o perioadă scurtă de timp (zece zile).



Există mulți astăzi, printre cei care susțin că sunt creștini, care ar socoti că Daniel a fost prea exigent și ar pronunța în dreptul lui că a fost îngust în gândire și fanatic. Ei consideră problema mâncării și băuturii de prea mică importanță pentru a necesita o astfel de poziție hotărâtă — una care să implice sacrificarea oricărui avantaj pământesc, însă cei care judecă astfel vor descoperi în ziua judecății că ei au întors spatele cerințelor clare ale lui Dumnezeu și au făcut din propriile lor păreri un standard în ce privește binele și răul. Ei vor descoperi că ceea ce le părea că nu este important nu a fost privit în același mod de Dumnezeu. Cerințelor Sale ar trebui să li se dea ascultare cu sfințenie.

PERFECT

„Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.” (Daniel 1:17)

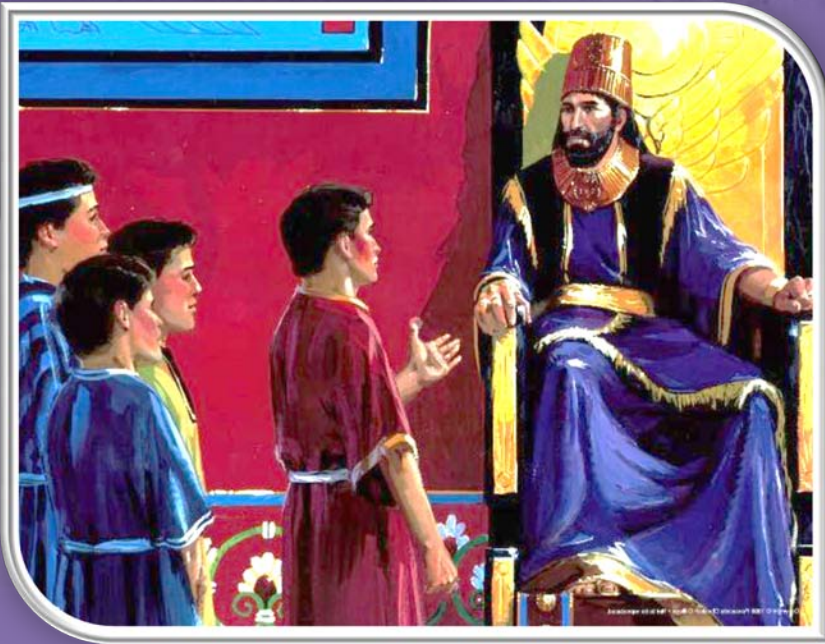
Așpenaz a ales tineri „fără vreun cusur trupesc” (Daniel 1:4). Acesta era sacrificiul simbolic al lui Nebucadnețar adus zeului său Marduk.



Toți tinerii erau fără defecte fizice sau mentale, cu toate acestea doar patru s-au dovedit fără defecte spirituale.

Dumnezeu le-a răsplătit credințioșia dăruindu-le sănătate fizică și înțelepciune care să-i eclipseze pe ceilalți tineri evrei (v.15,17).

Dumnezeu ne dă, de asemenea, înțelepciune să-l rămânem loiali într-o lume contaminată de mituri și minciuni.



SUPERIOR

„În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.”
(Daniel 1:20)



Ei au fost nevoiți să învețe lucruri care mergeau împotriva credinței lor. Astăzi și noi trebuie să învățăm lucruri greșite care sunt predate ca fiind adevăruri.

Mulțumită deciziilor luate pentru a-și apăra credința, Dumnezeu i-a putut binecuvânta cu intelect superior. Ei au trecut toate examenele cu onoruri!

Putem trage următoarele învățături din experiența lor:



Dumnezeu este în controlul istoriei.



Dumnezeu ne dă înțelepciune pentru a învinge în mediile ostile.



Dumnezeu răsplătește pe cei ce se decid să I se supună indiferent de circumstanțe



Daniel a fost supus celor mai puternice ispite care i-ar putea asalta pe tinerii de astăzi; cu toate acestea, a rămas credincios educației religioase pe care a primit-o în anii dinainte. El a fost înconjurat de influențe a căror țintă era de a doborî pe cei care oscilează între principiu și tentație; totuși, Cuvântul lui Dumnezeu îl prezintă pe Daniel ca având un caracter fără prihană. Daniel nu a îndrăznit să se încreadă în propria lui putere morală. Rugăciunea era pentru el o necesitate. El a făcut din Dumnezeu tăria lui, iar temerea de Domnul era continuu înaintea lui în toate lucrurile vieții.